

ЗА ЛП-ЗАДАЧАТА СО МОНОТОНА МАТРИЦА НА ОГРАНИЧУВАЊАТА

Димитра Л. Карчицка

Во [4] е разгледан парот заемно-дуални ЛП-задачи

$$\min\{z = c^T x \mid Ax \geq b, x \geq 0\}, \quad \max\{w = b^T y \mid A^T y \leq c, y \geq 0\}$$

каде што A е $n \times n$ монотона матрица, т.е. квадратна матрица со ненегативна инверзна матрица, и е извршена дискусија за некои специјални случаи на матрица A со позната $A^{-1} \geq 0$. Оттука се наметна прашањето за последиците од воведувањето на дополнително ограничување $x \leq a$, каде што a е произволно даден ненегативен вектор, кои во овој труд се изведени и формулирани во вид на заклучоци.

Предмет на интересирање е ЛП-задачата

$$\min\{z = c^T x \mid Ax \geq b, 0 \leq x \leq a\} \quad (1)$$

каде што A е $n \times n$ несингуларна матрица со инверзна матрица

$$A^{-1} \geq 0;$$

c и b се произволно дадени n -вектори, a е ненегативен n -вектор, $a \geq 0$. Дуалната ЛП-задача на (1) гласи

$$\max\{w = b^T y - a^T u \mid A^T y - u \leq c, y \geq 0, u \geq 0\}. \quad (2)$$

Очигледно, допустливата област на (1), ако не е празно множество, претставува конвексен полиедар, додека допустливата област на (2) во секој случај е неограничено одгоре конвексно многугустрано множество, кое ја содржи барем полуправата

$$\left\{ \begin{bmatrix} y \\ u \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0 \\ \bar{u} \end{bmatrix} + \lambda \begin{bmatrix} 0 \\ e \end{bmatrix}, \lambda \geq 0 \right\}$$

каде што компонентите на векторот $\bar{u}, \bar{u}_i, i \in N = \{1, \dots, n\}$ се одредени на следниов начин:

$$\bar{u}_i = \begin{cases} -c_i & \text{ако } c_i < 0 \\ 0 & \text{ако } c_i \geq 0 \end{cases};$$

е го означува n -векторот со компоненти сите еднакви на 1; $c = [c_i]$.

Случајот на ЛП-задачата (1) (и на (2)), за која

$$b \leq 0, \quad c \geq 0 \quad (3)$$

е тривијален, бидејќи тогаш $x^* = 0$ ($y^* = 0$, $u^* = 0$) претставува оптимална програма, а $z^* = 0$ ($= w^*$) е оптимумот на функцијата на целта.

Ако само $b \leq 0$, тогаш $x = 0$ останува програма на (1) и може да се заклучи дека (1) (и (2)) е решлива за произволно даден c . Наоѓањето на оптимална програма, согласно со горната дискусија, во овој случај е од интерес за $c \geq 0$.

За тривијален може да се смета и случајот

$$c \leq 0, \quad Aa - b \geq 0 \quad (4)$$

бидејќи тогаш $x^* = a$ ($y^* = 0$, $u^* = -c$) претставува оптимална програма, а $z^* = c^T a (= -a^T (-c) = w^*)$ е оптимумот.

Затоа, понатамошните разгледувања се прават при претпоставката дека е нарушен барем по еден од условите (3) и (4).

Еквивалентната на (1) ЛП-задача во стандарден облик гласи

$$\min\{z = c^T x \mid Ax - v = b, \quad x + s = a, \quad x \geq 0, \quad v \geq 0, \quad s \geq 0\} \quad (1')$$

така што блок-матрицата

$$\hat{A} = \begin{bmatrix} A & -I & 0 \\ I & 0 & I \end{bmatrix}, \quad \text{каде што } I \text{ означува единична } p \times p \text{ матрица,}$$

ја претставува матрицата на битните ограничувања на (1'). Непосредно се уочува дека матрицата

$$\hat{B} = \begin{bmatrix} A & 0 \\ I & I \end{bmatrix}$$

претставува база со инверзна матрица

$$\hat{B}^{-1} = \begin{bmatrix} A^{-1} & 0 \\ -A^{-1} & I \end{bmatrix}$$

така што експлицитниот облик на (1'), соодветен на базата \hat{B} гласи:

$$\min\{z-z_0 = -(y_0^T v) \mid x-A^{-1}v=b_0, s+A^{-1}v=s_0, x \geq 0, v \geq 0, s \geq 0\} \quad (1'')$$

при ознаките

$$b_0 = A^{-1}b, \quad s_0 = a-b_0, \quad y_0 = (A^{-1})^T c, \quad z_0 = c^T b_0 (=b^T y_0 = w_0).$$

Оттука може да се извлечат следниве заклучоци:

- (i) $s_0 \geq 0$ е потребен услов за допустливост (и решливост) на (1);
- (ii) При $s_0 \geq 0$, условот $b_0 \geq 0$ е доволен за решливост на (1);
- (iii) Ако $b_0 \geq 0$, тогаш $\{x=b_0 + \sum_{j \in N} \mu_j (A^{-1})^j, \mu_j \geq 0, j \in N\}$ претставува точкеста дефиниција на конвексното многугустрано множество

$$T = \{x \mid Ax \geq b, x \geq 0\}.$$

Овде, a и понатаму во излагањето, $(A^{-1})^j$ ја означува j -та колона на матрицата A^{-1} , $j=1, \dots, n$; за произволен n -вектор t , t_i или $(t)_i$ ја означува i -та компонента.

- (iv) При $s_0 \geq 0$ и $b_0 \geq 0$, условот $y_0 \geq 0$ е доволен за оптималност на програмата $x^*=b_0$ на (1) ($y^*=y_0$, $u^*=0$ на (2)); $z_0 (=w_0)$ е оптимумот на функцијата на целта.

При $s_0 \geq 0$, $b_0 \geq 0$, сите точки на $T = \{x = b_0 + \sum_{j \in N} \mu_j (A^{-1})^j, \mu_j \geq 0, j \in N\}$ по конструкција се ненегативни. Затоа, за допустливата област D на (1) е точно дека

$$D = \{x \in T \mid x \leq a\}$$

и оттука може да се извлече заклучокот:

- (v) Ако $b_0 \geq 0$ и $b_0 \not\leq a$, тогаш (1) е недопустлива ((2) е нерешлива).

Исто така е јасен и заклучокот:

- (vi) Ако $0 \leq b_0 \leq a$ и за барем еден $i \in N$ е точно дека $(b_0)_i = a_i$, тогаш b_0 е единствена програма на (1), па и оптимална.

За $j \in N$, $(A^{-1})^j \geq 0$ има барем една позитивна компонента и затоа, при претпоставката $0 \leq b_0 < a$, постои $i_j \in N$ така што

$$\frac{a_{i_j} - (b_0)_{i_j}}{(A^{-1})_{i_j}^j} = \min_{i: (A^{-1})_i^j > 0} \frac{a_i - (b_0)_i}{(A^{-1})_i^j} \quad (5)$$

Тогаш, по конструкција,

$$\mu_{j_0} = \frac{a_{i_j} - (b_0)_{i_j}}{(A^{-1})_{i_j}^j} > 0, \quad (6)$$

$$\hat{x}^j = b_0 + \mu_{j_0} (A^{-1})^j e_D \quad (7)$$

и уште \hat{x}^j задоволува како равенства и услови, кои ја дефинираат допустливата област D на (1). Имено, \hat{x}^j е пресечна точка на работ

$$L_j = \{x = b_0 + \mu_j (A^{-1})^j \mid \mu_j \geq 0\}$$

со граничната хиперрамнина

$$H_{i_j} = \{x \mid e^{T} x = a_{i_j}\}.$$

Затоа може да се заклучи:

- (vii) Ако $0 \leq b_0 < a$, тогаш \hat{x}^j , $j \in N$ одредени со условите (5)-(7), претставуваат темиња на D .

Од аналогни причини се точни и следниве заклучоци:

- (viii) При $0 \leq b_0 < a$ и \hat{x}^j , $j \in N$ одредени со (5)-(7), за секој пар $k, l \in N$, $k \neq l$, за кој $i_k \neq i_l$, постои решение $\bar{\lambda} > 0$, $\bar{\mu} > 0$ на системот

$$\lambda (\hat{x})_{i_k}^k + \mu (\hat{x})_{i_k}^l = a_{i_k}$$

$$\lambda (\hat{x})_{i_l}^k + \mu (\hat{x})_{i_l}^l = a_{i_l}$$

и притоа точката $\bar{\lambda} \hat{x}^k + \bar{\mu} \hat{x}^l$ е тема на D .

- (ix) Ако $i_j = k$ за секој $j \in N$, тогаш сите \hat{x}^j , $j \in N$ лежат на граничната хиперрамнина $H_k = \{x \mid e_k^T x = a_k\}$, $\{b_0, \hat{x}^j, j \in N\}$ го претставува профилот на D и $z^* = \min\{c^T \hat{x}^j, j \in N, c^T b_0\}$

е оптимумот на ЛП-задачата (1).

Во продолжение се разгледува случајот кога

$$b_0 \neq 0 \quad (8)$$

при претпоставката $s_0 \geq 0$.

Нека J и \underline{J} се дефинирани како што следува

$$J = \{i \in N \mid (b_0)_i < 0\}$$

$$\underline{J} = \{i \in N \mid (b_0)_i \geq 0\}$$

Согласно (8), $J \neq \emptyset$ и конвексното многуграно множество

$$T_0 = \{x \mid Ax \geq b\} = \{x = b_0 + \sum_{j \in N} v_j (A^{-1})^j, v_j \geq 0, j \in N\}$$

може да се запише во следнава блок-форма

$$x_J = (b_0)_J + \sum_{j \in N} v_j (A^{-1})_J^j \quad v_j \geq 0, j \in N \quad (9)$$

$$x_{\underline{J}} = (b_0)_{\underline{J}} + \sum_{j \in N} v_j (A^{-1})_{\underline{J}}^j$$

каде што $(b_0)_J < 0$, $(b_0)_{\underline{J}} \geq 0$.

Конвексното многуграно множество $T = \{x \mid Ax \geq b, x \geq 0\}$ е еднакво на пресекот на T_0 со ненегативниот ортант $\{x \mid x \geq 0\}$, т.е.

$$T = \left\{ x = \begin{bmatrix} x_J \\ x_{\underline{J}} \end{bmatrix} \mid \begin{array}{l} x_J = (b_0)_J + \sum_{j \in N} v_j (A^{-1})_J^j \geq 0 \\ x_{\underline{J}} = (b_0)_{\underline{J}} + \sum_{j \in N} v_j (A^{-1})_{\underline{J}}^j \geq 0 \end{array}, v_j \geq 0, j \in N \right\}$$

Јасно е дека за T , како подмножество од T_0 , рестрикциите доаѓаат од условот $x_J \geq 0$, бидејќи во секој случај, по конструкција, $x_{\underline{J}} \geq 0$. Значи,

$$T = \left\{ \begin{bmatrix} x_J \\ x_{\underline{J}} \end{bmatrix} \in T_0 \mid x_J \geq 0 \right\}$$

каде што x_J и $x_{\underline{J}}$ се зададени со (9).

Утврдувањето на v_j , $j \in N$, за кои е исполнет условот $x_J \geq 0$ со истовремено наоѓање на профилот \bar{T} на T , наједноставно може да се изврши во случајот

$$(A^{-1})_J^j > 0 \text{ за секој } j \in N. \quad (10)$$

Имено, тогаш постојат n темиња на T , \hat{x}^j , $j \in N$, соодветни на пресечните точки на бескрајните рабови на T_0 , L_j , $j \in N$, со страните на ненегативниот ортант $\{x \mid x \geq 0\}$, кои претставуваат почетни точки на бескрајните рабови на T одредени со векторите $(A^{-1})_J^j$, $j \in N$,

$$\hat{x}^j = \begin{bmatrix} \hat{x}_J^j \\ \hat{x}_J^j \\ \hat{x}_J^j \\ \vdots \end{bmatrix}$$

каде што

$$\hat{x}_J^j = (b_0)_J - \frac{(b_0)_{\ell_j}}{(A^{-1})_{\ell_j}^j} (A^{-1})_J^j, \quad \hat{x}_J^j = (b_0)_J - \frac{(b_0)_{\ell_j}}{(A^{-1})_{\ell_j}^j} (A^{-1})_J^j$$

а притоа $\ell_j \in J$ е одреден со условот

$$(b_0)_{\ell_j} / (A^{-1})_{\ell_j}^j = \min_{i \in J} \{(b_0)_i / (A^{-1})_i^j\}.$$

На тој начин е добиена точкестата дефиниција на конвексното многустрано множество, при $b \neq 0$,

$$T = \{x = \sum_{i \in N} \lambda_i \hat{x}^i + \sum_{j \in N} \mu_j (A^{-1})_J^j, \lambda_i \geq 0, i \in N, \sum_{i \in N} \lambda_i = 1, \mu_j \geq 0, j \in N\}$$

односно, при $b \leq 0$,

$$T = \{x = \sum_{i \in N} \lambda_i \hat{x}^i + \sum_{j \in N} \mu_j (A^{-1})_J^j, \lambda_i \geq 0, \sum_{i \in N} \lambda_i \leq 1, \mu_j \geq 0, i, j \in N\}$$

Оттука може да се извлечат следниве заклучоци во врска со допустливата област на (1), $D = \{x \in T \mid x \leq a\}$,

(x) При $b \neq 0$, $\hat{x}^j \leq a$ за барем еден $j \in N$, е доволен услов за допустливост (и решливост) на (1),

(xi) При $b \neq 0$, ако постои барем еден $k \in N$ така што

$$a_k < \min_{j \in N: (\hat{x}^j)_k > 0} \{(\hat{x}^j)_k\}$$

тогаш (1) е недопустлива.

Ако условот (10) не е исполнет, тогаш не мора да постојат точките \hat{x}^j , дефинирани со (7)-(9), но од несингуларноста на $A^{-1} \geq 0$, следува дека за секој $i \in J$ постои барем еден $j \in N$, така

што $(A^{-1})_i^j > 0$ и со комбинации на ваквите вектори $(A^{-1})^j$ може да се добијат екстремалните точки на T , како пресечни точки на страните на T_0 со страните на $\{x \mid x \geq 0\}$. Секоја ваква точка \hat{x} што го исполнува условот $\hat{x} \leq a$, претставува екстремална точка и на D и во ваква ситуација, исто како и во случаите при условот (10), кога експлицитно не е утврдена оптимална програма, најрационално е задачата (1") да се трансформира во експлицитниот облик, соодветен на \hat{x} и да продолжи решавањето со примена на некој од симплекс алгоритмите.

Л И Т Е Р А Т У Р А

- [1] Fiedler M., and V. Ptak: Some generalizations of positive definiteness and monotonicity, *Numerische Mathematik*, 9(1966), 163-172
- [2] Hadeler K.P.: On Compositive Matrices Linear Algebra and its Applications, 49: 79-89, 1983
- [3] Карчицка Д.Л.: За една класа линеарни системи, *Матем. Билт.*, кн. 9-10, 1985-86, Скопје (1989)
- [4] Карчицка Д.Л.: On the dual pair of LP-problems in canonical form with nonnegative inverse matrix, *Матем. Билтен*, кн. 14, Скопје, 1990, 55-62
- [5] Karčická D.L.: Linear and quadratic programs with monotone matrices of constraints, 12-th Triennial Conference on Operations Research, IFORS '90, Athens-Greece, 1990
- [6] Simonnard M.: Programowanie liniowe, PWN, Warszawa, 1967
- [7] Tucker AW: Principal Pivotal Transforms of Square Matrices, *SIAM Review* 5(1963), 305

ON THE LP-PROBLEM WITH MONOTONE MATRIX OF CONSTRAINTS

D.L. Karčicka

S u m m a r y

In [4] we considered the dual pair of LP-problems in canonical form with an $n \times n$ monotone matrix A ($A^{-1} \geq 0$) of the constraints, and we discussed some special cases of A . Here we continue the considerations for the LP-problem

$$\min\{z = c^T x \mid Ax \geq b, 0 \leq x \leq a\} \quad (1)$$

where A is an $n \times n$ monotone matrix, and for its dual problem

$$\max\{w = b^T y - a^T u \mid a^T y - u \leq c, y \geq 0, u \geq 0\}. \quad (2)$$

We use the explicit form corresponding to the base $B=A$ of the standard form of (1),

$$\min\{z - z_0 = -(y_0^T v) \mid x - A^{-1}v = b_0, s + A^{-1}v = s_0, x \geq 0, v \geq 0, s \geq 0\}, \quad (1'')$$

where

$$b_0 = A^{-1}b, s_0 = a - b_0, y_0 = (A^{-1})^T c, z_0 = c^T b_0 (= b^T y_0 = w_0).$$

As (2) is feasible always, we can state:

(i) $s_0 \geq 0$ is a necessary condition for feasible (and solvable) (1);

(ii) Under $s_0 \geq 0, b_0 \geq 0$ is a sufficient condition for solvable (1) and (2);

(iii) If $b_0 \geq 0$, then $x = b_0$ is an unique vertex and $\{x = \mu_j (A^{-1})^j, \mu_j \geq 0\}, j \in N$, are infinite edges of the convex polyhedral set $T = \{x \mid Ax \geq b, x \geq 0\}$, where $(A^{-1})^j$ denotes the j -th column of A^{-1} ;

(iv) If $s_0 \geq 0$ and $b_0 \geq 0$, then $y_0 \geq 0$ is a sufficient condition for the optimality of $x = b_0, y = y_0$;

(v) If $b_0 \geq 0$ and $b_0 \notin a$, then (1) is infeasible ((2) is unsolvable);

(vi) If $0 \leq b_0 \leq a$ and at least one component of b_0 is equal to the corresponding component of a , then $x = b_0$ is an unique program of (1);

(vii) If $0 \leq b_0 < a$ and $\mu_{j_0} = \frac{a_{i_j} - (b_0)_{i_j}}{(A^{-1})_{i_j}^j} =$
 $= \min_{i: (A^{-1})_{i_j}^j > 0} \frac{a_{i_j} - (b_0)_{i_j}}{(A^{-1})_{i_j}^j}, j \in N$, then $\hat{x}^j = b_0 + \mu_{j_0} (A^{-1})^j, j \in N$, are vertices of the convex polyhedral set $D = \{x \in T \mid x \leq a\}$;

(viii) Under the assumptions of (vii), for any pair $k, r \in \mathbb{N}$, $k \neq r$ such that $i_k \neq i_r$, the solution $\hat{\lambda}, \hat{\mu}$ of the system

$$\lambda(\hat{x})_{i_k}^k + \mu(\hat{x})_{i_k}^r = a_{i_k}$$

$$\lambda(\hat{x})_{i_r}^k + \mu(\hat{x})_{i_r}^r = a_{i_r}$$

defines a vertex $\hat{\lambda}\hat{x}^k + \hat{\mu}\hat{x}^r$ of D ;

(ix) For $i_j, j \in \mathbb{N}$, defined in (vii) if $i_j = k, j \in \mathbb{N}$, then $b_0, \hat{x}^j, j \in \mathbb{N}$ are the vertices of D ;

(x) If $b \not\leq 0$ and $\hat{x}^j \leq a$ for at least one $j \in \mathbb{N}$, then (1) is feasible (and solvable);

(xi) If $b \not\leq 0$ and there exists $k \in \mathbb{N}$ such that

$$a_k < \min_{j \in \mathbb{N}: (\hat{x})_k^j > 0} \{(\hat{x})_k^j\},$$

then (1) is infeasible.